EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 4.6.2021
COM(2021) 303 final

2018/0152 (COD)

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET

enligt artikel 294.6 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

om

rådets ståndpunkt inför antagandet av en förordning om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 767/2008, (EG) nr 810/2009, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861, (EU) 2019/817 och (EU) 2019/1896 och om upphävande av rådets beslut 2004/512/EG och 2008/633/RIF, i syfte att reformera Informationssystemet för viseringar, och en förordning om ändring av förordningarna (EU) 603/2013, 2016/794, 2018/1862, 2019/816 och 2019/818 vad gäller fastställandet av villkoren för åtkomst till andra EU-informationssystem för VIS syften

2018/0152 (COD)

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET

enligt artikel 294.6 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

om

rådets ståndpunkt inför antagandet av en förordning om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 767/2008, (EG) nr 810/2009, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861, (EU) 2019/817 och (EU) 2019/1896 och om upphävande av rådets beslut 2004/512/EG och 2008/633/RIF, i syfte att reformera Informationssystemet för viseringar, och en förordning om ändring av förordningarna (EU) 603/2013, 2016/794, 2018/1862, 2019/816 och 2019/818 vad gäller fastställandet av villkoren för åtkomst till andra EU-informationssystem för VIS syften

1. BAKGRUND

Överlämnande av förslaget till Europaparlamentet och rådet (dokument COM(2018) 302 final – 2018/0152 (COD)):	16 maj 2018
Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande:	19 september 2018
Europeiska datatillsynsmannens yttrande:	12 december 2018
Europaparlamentets ståndpunkt vid första behandlingen:	13 mars 2019
Antagande av rådets ståndpunkt:	27 maj 2021

2. SYFTET MED KOMMISSIONENS FÖRSLAG

De specifika syftena med detta förslag är följande:

(1) Att underlätta förfarandet för viseringsansökan.

(2) Att underlätta och stärka kontrollerna vid gränsövergångsställen vid de yttre gränserna och inom medlemsstaternas territorium.

(3) Att förbättra den inre säkerheten i Schengenområdet genom att underlätta utbytet av information mellan medlemsstaterna om tredjelandsmedborgare som innehar viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd.

Ett antal underordnade mål eftersträvas också:

(4) Att underlätta migrationsmyndigheternas och de brottsbekämpande myndigheternas identitetskontroller av tredjelandsmedborgare på en medlemsstats territorium.

(5) Att göra det lättare att identifiera försvunna personer.

(6) Att vara till hjälp vid identifiering och återsändande av personer som inte eller inte längre uppfyller villkoren för inresa till, vistelse i eller bosättning på medlemsstaternas territorium.

(7) Att hjälpa brottsbekämpande myndigheter att få tillgång till uppgifter om personer som ansöker om och innehar viseringar för kortare vistelse (vilket redan är möjligt enligt gällande regler) och även om innehavare av viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd, om så krävs för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra allvarlig brottslighet och terrorism, samtidigt som man säkerställer ett omfattande uppgifts- och integritetsskydd.

(8) Att samla in statistik som stöd för en evidensbaserad migrationspolitik i EU.

3. KOMMENTARER TILL RÅDETS STÅNDPUNKT

Den ståndpunkt som rådet antog vid första behandlingen återspeglar till fullo den överenskommelse som nåddes vid trepartsförhandlingarna mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen den 16 december 2020.

I överenskommelsen enades man om att behålla de väsentliga delarna och de nya delar som kommissionen föreslagit. Några har i viss utsträckning ändrats i enlighet med vad som anges nedan.

När det gäller automatiska sökningar i andra informationssystem godkände Europaparlamentet och rådet överlag den förteckning över databaser som man enligt kommissionens förslag ska kunna göra sökningar i via Informationssystemet för viseringar (VIS)[1], dock med villkor och ytterligare skyddsåtgärder kopplade till vissa av dem. Mer detaljerade bestämmelser fastställdes om manuell kontroll och uppföljning av träffar som kommer att utföras av olika myndigheter beroende på källan till och känsligheten hos de uppgifter som gav upphov till träffen. Närmare bestämmelser för sökningar och kontroller kommer att fastställas genom en delegerad akt. Genom ett antal ”följdändringar” anpassas de berörda informationssystemens rättsliga instrument helt till de nya bestämmelserna om automatiska sökningar.

Viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd kommer att registreras i Informationssystemet för viseringar och bli föremål för automatiska sökningar i andra informationssystem redan vid tidpunkten för ansökan, inte först efter det att viseringarna har utfärdats. Vissa myndigheters rätt att få tillgång till uppgifter om personer som har haft uppehållstillstånd i mer än 10 år kommer att begränsas.

När det gäller biometri enades Europaparlamentet och rådet om den föreslagna sänkningen av åldersgränsen för att lämna fingeravtryck från tolv till sex år, men de införde också en övre åldersgräns på 75 år. Samtidigt kommer ett antal skyddsåtgärder och begränsningar av åtkomsten till biometriska uppgifter om barn att införas. Ansiktsbilder som tagits på plats kommer att lagras i Informationssystemet för viseringar och användas för biometrisk matchning, bland annat för att kontrollera personers identitet eller för att identifiera personer genom en sökning på dessa bilder i Informationssystemet för viseringar, dock på vissa villkor och inom ramen för stränga skyddsåtgärder.

Särskilda riskindikatorer kommer att integreras som en automatiserad mekanism i Informationssystemet för viseringar, genom vilken ansökningar om visering för kortare vistelse kommer att kontrolleras. Förfarandena och styrningsstrukturen för dessa särskilda riskindikatorer överensstämmer med dem som gäller för sökreglerna i EU-systemet för

[1] In- och utresesystemet, EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd (Etias), inbegripet Etias bevakningslista, Schengens informationssystem (SIS), Eurodac, det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister avseende tredjelandsmedborgare (Ecris-TCN), Europoluppgifter och Interpols databas över stulna och förkomna resehandlingar (SLTD) och resehandlingar som är föremål för meddelanden (TDAWN).

reseuppgifter och resetillstånd (Etias)[2].

Europaparlamentet och rådet godtog bestämmelserna om nätportalen för transportörer för kontroll av viseringar och uppehållstillstånd i Informationssystemet för viseringar. Transportörerna kommer att vara skyldiga att informera passagerare som nekas ombordstigning om hur de begär åtkomst till uppgifter i informationssystemet för viseringar. Ett undantag från dessa bestämmelser kommer att gälla för transportföretag som transporterar grupper med buss under de första 18 månaderna efter det att bestämmelserna har börjat tillämpas.

Bestämmelserna i beslutet om inrättande av Informationssystemet för viseringar[3] har införlivats i förordningen om Informationssystemet för viseringar. De befintliga bestämmelserna om uppgiftsskydd har anpassats till liknande rättsliga instrument som antagits på senare tid och till den allmänna rättsliga ramen för uppgiftsskydd.

Överenskommelsen innehåller också bestämmelser om att den ändrade förordningen ska börja tillämpas före utgången av 2023 och om förstärkt övervakning och rapportering under utvecklingsfasen.

Kommissionen stödde den överenskommelse som nåddes vid trepartsförhandlingarna. Det uppgraderade Informationssystemet för viseringar kommer, tillsammans med in- och utresesystemet och Etias, att utgöra grunden för en bättre förvaltning av EU:s yttre gränser och förbättra interoperabiliteten mellan alla europeiska system som rör gränser, migration, säkerhet och rättvisa. Överenskommelsen utgör således ett viktigt bidrag till målet att alla nya och uppgraderade informationssystem ska vara i drift och fullt interoperabla före utgången av 2023.

4. SLUTSATS

Kommissionen godtar rådets ståndpunkt.

[2] Artikel 33 i förordning (EU) 2018/1240.

[3] Rådets beslut 2004/512/EG